

L'Ajuntament vol traslladar la dansa i el teatre que es feia fins ara a Can Ganduxer Famílies de les Franqueses rebutgen el canvi de lloc d'activitats culturals infantils

Les Franqueses del Vallès

J.V.

Un grup de famílies de nens i nenes que fan activitats culturals, com teatre o dansa, al Casal Municipal de Can Ganduxer, a les Franqueses han rebutjat el canvi de lloc que els ha proposat l'Ajuntament per a aquest curs. La regidora de Cultura, Rosa Maria Isidro (CiU), va proposar que l'activitat es traslladi aquest curs al Casal de Corró d'Avall, al costat de la parròquia, però les famílies no hi estan d'acord perquè diuen que les condicions d'aquests locals no són adients. En un comunicat, diuen que és "totalment inadequat: Les plaques del sostre estan a punt de caure, i alguna de fet ja ha caigut... Quan pugues a l'escenari et fa la sensació que en qualsevol moment pot caure i quan baixes als vestidors i lavabos, situats al soterrani, a través d'unes escales dolentíssimes i sense barana, sembla que has retornat a l'època de les caveres".

Els afectats afirmen que les activitats s'han fet des de fa anys a Can Ganduxer i no entenen els motius del trasllat, ja que, contràriament al que els han dit des de l'Ajuntament, l'espai és molt més adequat, amb una sala de miralls i barres per fer dansa. Asseguren, a més, que a Can Ganduxer hi ha sales buides i que una vintena de criatures corren el risc de quedar-se sense activitat

Diverses famílies afectades amb els seus fills aquest dimecres a les portes de Can Ganduxer

o bé "anar a una acadèmia privada pagant 50 euros al mes", quan ara en paguen poc més de 20.

La regidora de Cultura explica que el trasllat s'ha decidit perquè les activitats culturals no s'inclouen dins del contracte amb l'empresa que gestiona el Casal Infantil de Can Ganduxer, La Teia, tot i que admet que desconeix perquè s'havien fet fins ara. "Jo he entrat aquest any, però el fet és que aquestes activitats no les organitza l'Ajuntament i per això no es poden fer a Can Ganduxer i per això els hem ofert altres locals". Rosa Maria Isidro diu que estudiarà altres possibles ubicacions alternatives.

Les famílies, però, asseguren que no troben cap punt del contracte amb l'empresa que gestiona el Casal Infantil que impedeixi la realització de les activitats culturals que s'han fet fins ara. Una portaveu dels afectats apunta que tot respon a la voluntat de canviar l'empresa que gestiona el casal, la concessió del qual s'acaba a finals d'aquest any. La mateixa portaveu assegura que en alguns grups del Casal Infantil de Can Ganduxer hi ha hagut menys matriculacions aquest any i, per tant, quedarien prou espais lliures per acollir les activitats culturals que ara es pretenen traslladar.

Les deixalleries comencen a recollir les càpsules de cafè per reciclar-les

Granollers

EL 9 NOU

Les 25 deixalleries fixes del Vallès Oriental i la deixalleria mòbil han començat a recollir les càpsules de cafè monodosi usades gràcies a un acord entre el Consorci de Residus i les empreses Nespresso i Nestlé Dolce Gusto, del grup Nestlé. Serà la primera comarca, fora de l'àmbit de Barcelona, que el posa en marxa. A cada deixalleria hi haurà dos contenidors de color taronja. En un es recolliran les càpsules Dolce Gusto, de plàstic i en l'altra les Nespresso, d'alumini. La mateixa empresa les recollirà i les portarà a reciclar per tal de recuperar el plàstic o l'alumini, d'una banda, i el marro del cafè d'una altra.

El president del Consorci de Residus i alcalde de Sant Celoni, Joan Castaño, destacava en la presentació del sistema que es va fer dimarts a la deixalleria de Granollers Sud, a Palou, la importància de l'acord, ja que fins ara les càpsules no es podien reciclar i acabaven a l'abocador. El director de

Aymerich, Castaño i el vicepresident del consorci, Feliu Guillaumes, amb els contenidors

Medi Ambient de Nestlé a Espanya i Portugal, Jordi Aymerich, explicava que "és un compromís social i mediambiental de l'empresa".

El sistema el finança el grup

Nestlé, però als contenidors també es poden abocar càpsules d'altres marques anant amb compte, però, de no barrejar les de plàstic amb les que són d'alumini.

TOTA PEDRA FA PARET

Vicenç Relats

EL VALLÈS, TERRA DE MENHIRS

Un servidor té una flaca per les pedres, tal com es pot deduir de la dita que emmarca aquesta columna –"tota pedra fa paret"–, que en temps de pessimisme global pren un aire encoratjador, encara que en la seva literalitat no sigui sempre certa. Perquè no cal ser geòleg per saber que hi ha pedres que no en fan pas, de paret, com els estilitzats i impressionants menhirs neolítics que tenim a la comarca, que, vells com són –de només uns 6.000 anys...–, tornen a estar d'actualitat. I és que resulta que el que és el menhir prehistòric més gran de Catalunya –de 4,90 metres d'alçada i 6.200 kg de pes–, descobert a Mollet el 2009 i que exhibeix la seva monumentalitat màgica dins d'una gran urna de vidre al parc de Can Mulà, té, des de fa uns dies, una rèplica al parc del Pla de les Pruneres, el lloc on va ser trobat durant les obres de construcció d'un aparcament soterrat. Feta a partir d'un motllo que el reproduïx amb la mida i forma exactes, la peça s'ha construït amb una resina de polièster ignífuga antivandàlica, sobre la base d'una estructura interna de costelles metàl·liques, que s'ha recobert amb pigments i pintures minerals per conferir-li l'aparença real de roca.

La instal·lació de la rèplica, que està pendent d'il·luminar, pretén que la gent pugui observar el menhir al mateix espai on va ser trobat, encara que, com han indicat els arqueòlegs i altres experts que l'han estudiat, segurament, aquell no fos el seu emplaçament originari, que deuria ser un lloc proper, aigües amunt, de manera que, en la nit dels temps, hauria estat transportat fins al Pla de les Pruneres –per motius naturals o per l'acció humana–, on hauria quedat sepultat per sediments portats per avingudes fluvials. Per documentar bé tot això, però, cal anar als experts i en aquest sentit és altament recomanable l'article de divulgatiu que els estudiosos Montse Tenas, Jordi Bertran i Josep Bosch dediquen al menhir de Mollet i el megalitisme al Baix Vallès al número de la revista-llibre *Vallesos*, que actualment és a les llibreries. I és que amb menhirs a Montmeló, Santa Maria de Martorelles, Parets i Palau-solità i Plegamans, el Baix Vallès es configura com un dels principals territoris megalítics del país, que potser també estava atapeït de valents com l'Obèlix.

Ara que el menhir molletà ja té un clon de cartró pedra, per ser mirat de lluny, és encara més necessari anar a presenciar l'estàtua original, amb tota la seva força tel·lúrica, a l'indret màgic on s'exposa, a tocar de la biblioteca de Can Mulà. Des d'aquest divendres i fins a l'octubre de l'any vinent, però, encara hi haurà a la comarca una altra estàtua megalítica per venerar com cal. Es tracta del menhir de ca l'Estrada de Canovelles que, juntament amb els objectes procedents de la Domus Olivet del mateix municipi, s'exposaran durant un any a l'Espai Obert del Museu de Granollers, en ocasió del trentè aniversari del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, que ha intervingut en la seva restauració.

Quan sembla que el món s'hagi d'acabar, contemplar aquestes estàtues enigmàtiques que els humans d'aquest territori van erigir fa milers d'anys i que han travessat els segles és tot un bàlsam. Per relativitzar els mals averanys i carregar-se d'esperança.